

ഓം ശ്രീ സായിരാം

സായി വിജ്ഞാനമുത്തുക്കൾ(Sai Pearls of Wisdom satsang) ഭാഗം 11B

പ്രഹസൻ അനിൽകുമാർ-വിഭ്യാർത്ഥികളുമായുള്ള ബാബയുടെ സംഭാഷണങ്ങൾ

ജൂൺവാഴി 25, 2003

അവർ എനിക്കുവേണ്ടി വന്നാൽ

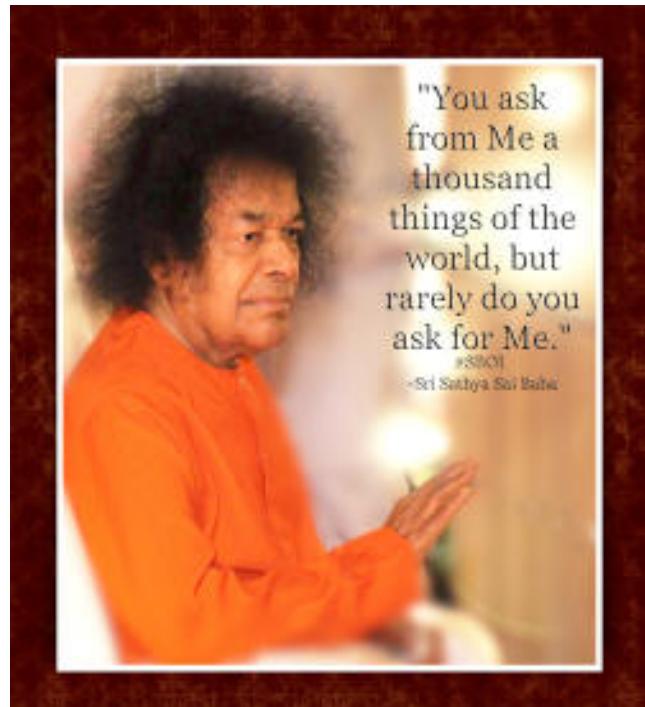
ഈനി, തോൻ നിങ്ങളെ 2003 ജൂൺവാഴി 25-ലേക്ക് കൊണ്ടുപോവുകയാണ്.(നമ്മൾ പുറകി ലേക്ക് പോവുകയാണ്, നിങ്ങൾക്കാണെങ്കിലും). ഒരു വള്ളരെ വലിയ മനുഷ്യൻ, ഒരു ചെയർമാൻ-അതിനേക്കാൾ, ഒരു ഇൻഡ്രനാഷണൽ കൂൺഡിനേറ്റ് പ്രസിഡന്റ്-സാമിയെ കാണാൻ വന്നു. സ്വാമി അദ്ദേഹത്തെ കാത്തിരുത്തി, അവിടുനിന്ന് പതിവുള്ളതുപോലെ (ചിരി).

തോൻ പറഞ്ഞു, “സ്വാമി, ഏതോ ഇൻഡ്രനാഷണൽ ചെയർമാൻ(അല്ലെങ്കിൽ പ്രസിഡന്റ്) ഇവിടുണ്ടെന്ന് തോന്തി എന്നു.”

അവിടുന്ന് അരുളി, “അതിനെന്ത്? എല്ലാ വരും എന്നെന്ന കാണാനായി കാത്തിരിക്കുന്നു.”

“ശ്രീ സ്വാമി. അപ്പോൾ അവിടുനിനെ ഉടനെ ദർശിക്കാനുള്ള സാധ്യതയില്ലോ? ഒരു സാധ്യതയും?”

ബാബ പറഞ്ഞു, “ആളുകൾ എന്തെന്തു ടുത്ത് പല കാരണങ്ങളാണ് എത്തുന്നത്-അവരുടെ ബിനിന്നും സാഖ്യതകൾക്കായി, അവരുടെ കുടുംബപ്രശ്നങ്ങൾക്കായി, അവരുടെ ആഗ്രഹസാഹല്യത്തിനായി..എന്നാൽ, എനിക്കുവേണ്ടി എന്തെന്നും അഭ്യന്തരം വരുന്നവരെ തോൻ അവരിവിഡെ എത്തിച്ചേരുന്നയുടെനു കാണും. തോൻ അവർക്ക് ഉറപ്പായും ഒരു ഇൻഡ്രവ്യൂ നൽകും, അവരെനിക്കുവേണ്ടി വന്ന താണങ്ങിൽ. പക്ഷേ, നിരവധി പേര് അതിന്മുള്ള വരുന്നത്. അവർ അവരുടെ സ്വന്തം വ്യക്തിപരമായ ആഗ്രഹങ്ങളോ വെയക്കതിക സന്ധകര്യങ്ങളോ നിരവേറുന്നതിനാണ് വരുന്നത്.” ഭഗവാൻ ഇപ്പക്കാരമാണ് അരുളിയത്.

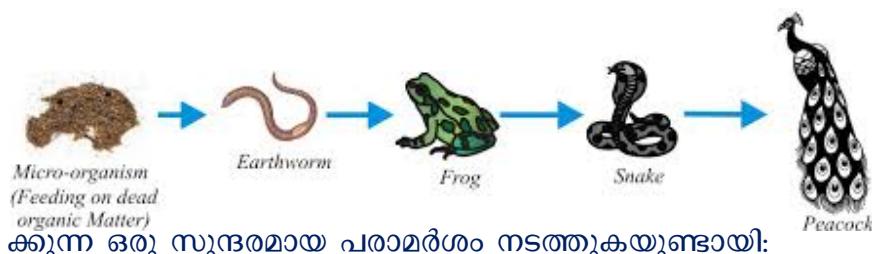
ആളുകൾ ഭീഷണിയോടുമാത്രം പ്രതികരിക്കുന്നു

അ നിമിഷം, ഞാൻ പ്രതികരിച്ചു, “സാമീ, ഞാൻ പത്രം വായിച്ചപ്പോൾ, എനിക്ക് വളരെ വേദന തോന്തി. എല്ലായിടവും ലഹരിയാണ്, എല്ലായിടത്തും കൂടുക്കൊലയാണ്, എല്ലായി വും അക്രമമാണ്. ഞാൻ വളരെ അസ്വസ്ഥനാാണ്. സാമീ, എന്താണിതെല്ലാം?”

അപ്പോൾ സാമീ പറഞ്ഞു, “അക്രമത്തിന്റെ തോതിലേ വ്യത്യാസമുള്ളു. എല്ലായിടത്തും അക്രമം വ്യാപിച്ചിരിക്കുകയാണ്.” എനിട്ട് അവിടുന്ന് ഒരുദാഹരണം പറഞ്ഞു.

“ഒരു തവളയെയും പാമ്പിനെയും നോക്കുക. പാമ്പ് തവളയെ വിഴുങ്ങാൻ തയ്യാറായിരിക്കുന്നു, പാമ്പിന്റെ പുറകിലായി പാമ്പിനെ വിഴുങ്ങാൻ തയ്യാറായി ഒരു മയിൽ നിൽപ്പുണ്ട്. അങ്ങനെ, തവള പാമ്പിനാൽ കൊല്ലപ്പെടുമെന്ന ഭീഷണിയിൽ കഴിയുന്നു, പാമ്പ് മയിലിനാൽ കൊല്ലപ്പെടുമെന്ന ഭീഷണിയിൽ കഴിയുന്നു. ഇങ്ങനെയാണ് അക്രമം എല്ലായിടത്തും പടരുന്നത്-ഒന്ന് മറ്റാനിനെ ഉമുലനും ചെയ്യുന്നതിന് ശ്രമിക്കുന്നു.”

ഇവിടെ, അവിടുന്ന് നമുക്കെല്ലാവർക്കും അത്യധികം താത്പര്യമുള്ളവാ

“ആളുകൾക്ക് ഇക്കാലത്ത് ശിക്ഷയെ ദേമാണെന്നത് ഭാർദ്ദാഗ്യകരമാണ്. മോൾ കാര്യ അങ്ങളെയാക്കു അവർ ദേപ്പെടുന്നു. ഒരുത്തൻ മറ്റാരുവനെ കൊല്ലാൻ പോവുകയാണെന്ന് പറഞ്ഞാൽ, ആളുകൾക്കുവെന്ന ദേമാണ്. ആരെങ്കിലും വീട് കത്തിക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞാൽ, അവരാ ഭീഷണി ദേക്കുന്നു. എന്നാൽ, ഇന്നേവരെ അവർക്ക് ചെയ്യാൻ പറ്റിയിട്ടില്ലാത്ത ചില നല്ല കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി അവർക്ക് ഒട്ടും ദേമില്ല. ഇതിനോടകംതന്നെ അവർ ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്ന ചില നല്ല കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി അവർക്ക് ദേമില്ല. ആളുകൾ ഭീഷണിയെ മാത്രം ദേക്കുന്നത് ഭാർദ്ദാഗ്യകരമാണ്.”

ഭഗവാൻ 2003 ജാനുവരി 25-ന് ഇപ്രകാരമാണ് അരുളിയത്.

ജാനുവരി 24, 2003

വ്യക്തിത്വം പരമപ്രധാനം

ഈനി, നമ്മൾ 2003 ജാനുവരി 24-ലെ ഒരു സംഭവത്തിലേക്ക് വരികയാണ്. സ്വാമി വിവിധ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുവാനാരംഭിച്ചിരുന്നു.

അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു, “വ്യക്തിത്വം വളരെ പ്രധാനമാണ്. വ്യക്തിത്വം വളരെ പ്രധാനമാണ്”.

ഈൻ പറഞ്ഞു, “സ്വാമീ, വ്യക്തിത്വം? എനിക്ക് തര കേടില്ലാത്ത ഒരു വ്യക്തിത്വമുണ്ട്.”(നാടൻ ഭാഷയിൽ വ്യക്തിത്വം എന്നാൽ ശരീരപ്രകൃതിയാണ്)(ചിത്രി)

അപ്പോൾ അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു, “അത് ഈ വ്യക്തിത്വം അല്ല-ശാരീരിക വ്യക്തിത്വം അല്ല. സ്വഭാവം, പെരുമാറ്റരീതികൾ, മര്യാദ, ശിഷ്ടാചാരം(etiquette), അച്ഛടക്കം-ഇതെല്ലാം ചേർന്നതാണ് നിങ്ങൾ പറയുന്ന വ്യക്തിത്വം. ഈ (സ്വഭാവ)വ്യക്തിത്വം വളരെ പ്രധാനമാണ്.”

ഈതു സംബന്ധമായി അവിടുന്ന് അരുളുകയുണ്ടായി, “ആരാൻ ഒരു കൂട്ടി? കൂട്ടിത്തമുള്ള യാളാണ് കൂട്ടി. ആരാൻ ഒരു പുരുഷൻ(man)? നല്ല പെരുമാറ്റരീതിക(manners)ളുള്ളവ നാണ് പുരുഷൻ. അവിടുന്ന് നൽകിയ നിർവ്വചനം ഇതാണ്.

സമുഹവികാരം അറിയുക

എനിട്ട്, അവിടുന്ന നടന കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു. “നിങ്ങളിനേതാ, അവിടെ വരാൻ തിലിരുന്ന ഒരു ആശ്രക്ഷക്കി അറിയാതെ ഇൻ്റർവ്വീ മുറിയിലേക്ക് നടക്കുമ്പോൾ അതെ സമയം ഞാനും മുറിയിൽനിന്നും പുറത്തേക്ക് വരികയായിരുന്നു. അവൻ്റെ തല എൻ്റെ തലയുമായി കൂട്ടിയിടിച്ചു. പെട്ടെന്ന് ആ കൂട്ടി അകത്തുപോയിട്ട് കരയാൻ തുടങ്ങി, “സ്വാമീ, എന്നോട് ക്ഷമിക്കു, വെരി സോറി. ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചില്ല.”

ബാബ പറഞ്ഞു, “ഈവിടെ നോക്കു, നിന്റെ തല എൻ്റെ തലയുമായി കൂട്ടിയിടിച്ചാലും, എൻ്റെ തല നിന്റെ തലയിലിടിച്ചാലും വിഷയമല്ല. അതു തമിൽ വ്യത്യാസമാനുമില്ല. നമുക്ക് തോഞ്ഞാടു തോർ ചേർന്ന് നീങ്ങാം, ഒരു പ്രശ്നവുമില്ല. എന്നാൽ, പുറത്തുള്ള ക്ഷേത്രത്തുടെ കാര്യം ചിന്തിക്കു. ഒരു മര്യാദയുമില്ലാത്ത, അച്ഛടകവുമില്ലാത്ത ഒരു പയ്യനു ണ്ണന്ന് അവരെല്ലാം കരുതും. ‘അവനെങ്ങനെ വെറുതെ ഇൻ്റർവ്വീ മുറിയിലേക്ക് കടക്കാനും സ്വാമിയുടെ തലയ്ക്ക് ഇടിക്കാനും പറ്റും?’ ഇങ്ങനെയാവും ആളുകൾക്ക് തോനുക. നിനക്ക് എന്നോടുള്ള പ്രേമം എനിക്കിരിയാം, ഞാൻ എത്രമാത്രം നിനെ സ്വന്നഹിക്കുന്നുവെന്ന് നിനക്കുമരിയാം. അതിനുപുറമെ, നിങ്ങൾ സമൂഹത്തിന്റെ വികാരവും, സമൂദായത്തിന്റെ വികാരവും, ശ്രദ്ധിക്കണം.” ഈതാൻ ഭഗവാൻ അരുളിയത്.

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ സ്വാമി അരുളി, “കൂട്ടികളേ, നിങ്ങളുടെ ഇവിടുതെ പഠനകാലാലുടുത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് സംജ്ഞവിദ്യാഭ്യാസം തരുന്നതിന്റെ പേരിൽ

നിങ്ങളിൽനിന്നും എനിക്കൊന്നും ആവശ്യമില്ല. നിങ്ങളിൽനിന്നും ഞാനൊന്നും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നില്ല. പക്ഷേ, എല്ലായ്പോഴും അന്തര്ല്ലും അഭിമാനവും പുലർത്തുക. ഈ രണ്ട് കാര്യത്തിലും, അന്തര്ല്ലിലും ആത്മാഭിമാനത്തിലും, നിങ്ങൾ വിടുവിച്ച ചെയ്യരുത്-സ്ഥാപനത്തിന്റെ അന്തര്ല്ലിലും നിങ്ങളുടെ ആത്മാഭിമാനത്തിലും. ഈ സ്ഥാപനങ്കാണ്ക പ്രയോജനം ലഭിച്ചതിനുള്ള നദിയാണത്, അത് ഈ രൂപത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് എന്നോട് പ്രദർശിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്.”

ഇപ്പോൾ സ്വാമി അരുളി, “അതുകൊണ്ടാണ് കൂട്ടികളേ, താൻ പറയുന്നത് ‘താങ്ക് യു’ പറയരുതെന്ന്, കാരണം താൻ മുന്നാമതൊരാള്ളു. നിങ്ങളെ സേവിക്കുന്നത് എൻ്റെ കടമയാണ്, അതിനാൽ നിങ്ങൾ ‘താങ്ക്’ പറയേണ്ടതില്ല.” “എന്നാൽ,” അവിടുന്ന് കൂട്ടിച്ചേർത്തു, “സമൂഹത്തിന്റെ വീക്ഷണത്തിൽ, നിങ്ങൾക്ക് ‘താങ്ക് യു’ പറയേണ്ടിവന്നേക്കാം. നിങ്ങൾക്കുത് പറയേണ്ടതില്ലെന്ന് എനിക്ക് എൻ്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ അഗാധതയിലറിയാം. എന്നാൽ, സമൂഹം, ഓരോ സമാളത്തെയും സംസ്കാരം, നിങ്ങളിൽനിന്നും പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടുന്ന മര്യാദ ഇവയൊക്കെ കാരണം നിങ്ങൾക്ക് ‘താങ്ക് യു’ പറയേണ്ടിവന്നേക്കാം. ഇതാണ് ഭഗവാൻ ആ വേളയിൽ അരുളിയത്.

അന്യരൂപ ചിന്തയെ മാനിക്കുക

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ നിലവിൽ ബുദ്ധാവൻ കാമ്പസ്റ്റിന്റെ പ്രിൻസിപ്പാളായി സേവചെയ്യുന്ന ഒരു പുർണ്ണവിദ്യാർത്ഥിയെപ്പറ്റി സ്വാമി പരാമർശിക്കുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര് സത്ത്ജയ് സഹാനി എന്നാണ്. സ്വാമിയുടെ സ്ഥാപനങ്ങളിലെ ഏറ്റവും ചെറുപ്പകാരനായ പ്രിൻസിപ്പാളാണ് അദ്ദേഹം. ഈ കോളേജിലെ വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. സ്വാമി അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി ഞങ്ങളോട് സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങി.

“ഈവിടെയൊരു കൂട്ടിയുണ്ട്, അവൻ സ്വന്തം സഹോദരിയുടെ കൂടെ ഡൽഹിയിൽനിന്നും ദെറയിനിൽ വരുന്നോൾ അവർക്കൊപ്പമിരിക്കാൻ വിസ്മയമില്ല. എന്തുകൊണ്ട്? കാരണം, അവർ ഇരുവരും ചെറുപ്പകാരാണ്, അനുർക്കരിയില്ല അവർ സഹോദരീസഹോദരമാരാണെന്ന്. മറ്റുള്ളവർ അവരുടെ ബന്ധത്തെ തെറ്റിഖരിച്ചുക്കാം. അതുകൊണ്ട്, അവൻ അവളെ തണ്ണേയടുത്തുനിന്ന് മാറി, സ്ത്രീകളുടെയൊപ്പം ഇരുത്തി. എനിട്ട് അവൻ അവിടെത്തന്നെ പുരുഷമാർക്കൊപ്പം ഇരുന്നു. ബാംഗ്ലൂരിൽ എത്തിയിട്ട് സ്ത്രീകൾ സഖവിച്ചു ഒരു കാറിൽ അവളെയിരുത്തിയിട്ട്, അവൻ പുരുഷമാരുടെ ശുപ്പിനോപ്പം മറ്റാരു കാറിലാണ് സഖവിച്ചത്. അവർ സഹോദരീസഹോദരമാരായിരുന്നിട്ടും ഇപ്പേക്കാരമാണ് അവർ യാത്ര ചെയ്തത്. എന്തുകൊണ്ട്? എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, സമൂഹത്തിന്റെ വികാരവും കണക്കിലെടുക്കണം.”

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ സ്വാമി പറഞ്ഞു, “ഒരു പ്രായം ചെന്ന മനുഷ്യൻ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരിയായ പെൺകുട്ടിയുമൊത്ത് കളിച്ചുവെന്നുവരാം. എന്നാൽ സമുഹം അവരെ തെറ്റിയും കില്ല്, കാരണം പ്രായമായ വ്യക്തി മുത്തച്ചനും കൊച്ചുപെൺകുട്ടി പേരകുട്ടിയുമാണെന്നേ അവർ കരുതു. എന്നാൽ, അതേസമയം, ചെറുപ്പക്കാർ-ഒരു സ്ത്രീയും പുരുഷനും-അവർ സഹോദരീസഹോദരമാരാണെങ്കിൽക്കൂടി, അവരുടെ പ്രായം കാരണം മറുള്ളവർ അത് ശരിയായി ധരിക്കില്ല. അതുകൊണ്ട്, മറുള്ളവർ നിങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നത് കണക്കിലെടുത്താവണം നിങ്ങളെപ്പോഴും പെരുമാറേണ്ടത്.” ഇതാണ് ഭഗവാൻ അരുളിയത്.

“അവൻ പത്തരമാറുള്ള സഭാവവും ഉറച്ച അച്ഛടക്കവും കാരണം, സത്തജയ് സഹാനി ഇന്ന് ബുദ്ധാവൻ കാമ്പള്ളിന്റെ പ്രിൻസിപ്പാളായി സേവചെയ്യുകയാണ്. അവൻ മാറുള്ള സഭാവം കാരണമാണ് അവൻ അങ്ങനെയൊരു ഉന്നതമായ സ്ഥാനത്ത് ഇരിക്കുന്നത്.” ഇതാണ് ഭഗവാൻ പറഞ്ഞത്.

ഈനി, തൊൻ ഇതും നിങ്ങളോട് പറയുടെ, ആൺകുട്ടികളെ നോക്കിക്കൊണ്ട് സ്വാമി പറഞ്ഞു, “സുഹൃത്തുകളേ, ഈ കേവലം ആൺകുട്ടികൾക്കുവേണ്ടി മാത്രമുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഇല്ല. ഈ എല്ലാ സാധീക്കതർക്കും, ചെറുപ്പക്കാർക്കും മുതിർന്നവർക്കും, ഈപ്പോഴതേക്കും ഭാവിയിലേക്കും, ഉള്ളതാണ്.” ഈ സന്ദേശം മനസ്സിൽ സുക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്. തന്നെയുമല്ല, ആ സാഹചര്യം അവിടുത്തെ സന്ദേശം പകരാനുള്ള ഒരു ഒഴികഴിവും കൂടിയായിരുന്നു. തൊനുദ്ദേശിച്ചത് നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലായെന്നു കരുതുന്നു.

ഭഗവാൻ പറഞ്ഞു, “അനുഭ്യാജ്യമായ രീതിയിൽ വേണം നിങ്ങൾ വസ്ത്രം ധരിക്കാൻ. നിങ്ങൾ പഠിച്ച സ്ഥാപനത്തിന് ചേരുന്ന വിധത്തിലാവണ്ണമത്. നിങ്ങളുടെ വേഷവും നിങ്ങളുടെ പെരുമാറവും കണ്ട് ആളുകൾ ഉള്ളിക്കണം, ‘ഈ പയ്യൻ ശ്രീ സത്യസായി

ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് ഹയർ ലോണിംഗിൽനിന്നാണ്.’ നിങ്ങൾക്ക് ആരോടും പറയേണ്ടിവരില്ല. നിങ്ങളുടെ വേഷവും പെരുമാറ്റവും നിങ്ങൾ എത്ത് സ്ഥാപനത്തിൽനിന്നാണെന്ന് സ്വയം വിശദമാക്കണം.”

The dress must reflect one's personality, be it male or female. And when someone sees that person, they must automatically be filled with love and a sense of gentle reverence if the person is an elder, or a sense of benevolence if the person is younger.

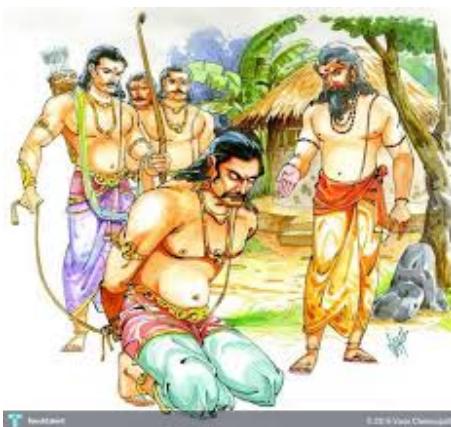
പിനെ, ഈ വേളയിൽ സ്വാമി പരാമർശിക്കുകയുണ്ടായി, “ചില ആളുകൾ മുഗങ്ങളെ പ്ലോഡും പേടിപ്പിക്കുന്ന ധ്യാനിടുന്നത് എന്നത് ദാർഭാഗ്യകരമാണ്.(ചിരി) അതരം വേഷം നിങ്ങൾ ധരിക്കുന്നത് എനിക്കിഷ്ടമല്ല. ഈനി, നിങ്ങൾക്ക് പാടണം എന്നുണ്ടെങ്കിൽ, വീടിൽവച്ച് പാടുക, കോളേജിൽവച്ച്, മുസിക് കോളേജിൽവച്ച്, പരിശീലിക്കുക. പക്ഷേ, തെരുവിൽവച്ച് പാടി നിങ്ങൾ സ്വയം വില കളയാതിരിക്കുക. നിങ്ങൾ സംസാരിക്കുന്ന വാക്കുകൾ മുദ്രവും സ്വീകാര്യവും ആവുക, അതു മധ്യരമാവുക. റംധികളേപ്പോലെ തെരുവിൽ ഉരക്കെ സംസാരിക്കരുത്.” ഇതാണ് ഭഗവാൻ അരുളിയത്.

ദ്രാണാചാലർ

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ അവിടുന്ന് അരുളി, “ചിലപ്ലോഡോക്കെ അധ്യാപകരും തെറ്റു ചെയ്യുന്നു.” തെങ്ങൾക്കും തെങ്ങളുടെ വിഹിതം കിട്ടണം(ചിരി). സ്വാമി മഹാഭാരത തതിൽനിന്ന്, ഈ രാജ്യത്തെ മഹത്തായ ആ ഇതിഹാസത്തിലെ, ഒരു ഗൃത്വവിന്റെ ഉദാഹരണമാണ് നൽകിയത്. ദ്രാണർ എന്ന ഒരു ഗൃത്വ ഉണ്ടായിരുന്നു. ദ്രാണരാണ് എല്ലാ

പാണ്ഡിവരെയും കൗരവരെയും അസ്ത്രവിദ്യ പറിപ്പിച്ചത്. അവസാനം, അർജ്ജുനൻ എന ശിഷ്യൻ ദ്രോണാചാര്യരോട് ചോദിച്ചു, “പ്രദേശ, ഞാൻ അവിടുത്തെ പദകമലങ്ങളിൽരുന്ന് എൻ്റെ പഠനം പൂർത്തീകരിച്ചു. ഞാൻ നമി പ്രകാശിപ്പിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അങ്ങയോടുള്ള സ്വന്നഹവും കടപ്പാടും പ്രദർശിപ്പിക്കുവാനായി ഞാൻ എത്രക്കിലുമൊന്ന് കാഴ്ചവയ്ക്കുന്നതിനായി ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്.”

ദ്രോണാചാര്യർ മറുപടി പറിഞ്ഞു, “നോക്കു അർജ്ജുനാ, വളരെക്കാലം മുമ്പ്, ദ്രുപദൻ എന ഒരു രാജാവിനാൽ ഞാൻ അപമാനിതനായിട്ടുണ്ട്. രാജാവ് എനെന്ന അവഹേളിക്കുകയുണ്ടായി. അവനെ നീ ഇവിടെ കൊണ്ടുവരണമെന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അവനെ നീ പിടിച്ചുകെട്ടി, നിന്റെ രമത്തിൽ കെട്ടി വലിച്ചിച്ച് എൻ്റെ മുന്പിൽ കൊണ്ടുവരണം. എങ്കിൽമാത്രമേ എൻ്റെ പ്രതികാരത്തിന് ശമനമുണ്ടാകു്.” അതുപോകാരം പുറപ്പെട്ട ദ്രുപദരാജനെ കൊണ്ടുവന്നു.

യുദ്ധഭൂമിയിൽ, ഇതേ ദ്രോണാചാര്യർ, ഒരു പ്രസ്താവന കേട്ടിട്ടും പ്രസ്താവനയുടെ പകുതിമാത്രം കേട്ടിട്ടും, മൊത്തമല്ല-തൽക്കച്ചണം മരണമാണെന്നു. എന്തായിരുന്നത്? തുറന്ന യുദ്ധഭൂമിയിൽ ഈ പ്രസ്താവനയാണുണ്ടായത്: “ഇവിടെ നോക്കു. അശവത്ഥാമാവ് മരിച്ചു.-അശവത്ഥാമാവ്- അശവത്ഥാമാവ് കൊല്ലപ്പെട്ടു്.” അശവത്ഥാമാവ് ആരായിരുന്നു? ദ്രോണരുടെ മകനായിരുന്നു അശവത്ഥാമാവ്. തന്റെ പുത്രൻ്റെ മരണവാർത്ത കേട്ടയുടെനെ ദ്രോണർ തന്റെ ശരീരമുപേക്ഷിച്ചുപോയി.

എന്നാൽ ഈ പ്രസ്താവനയുടെ മറ്റൊരു പകുതി അദ്ദേഹം കേട്ടില്ല. അശവത്ഥാമാവ് എന്നത് ഒരു ആനയുടെയും പേരായിരുന്നു. യുദ്ധഭൂമിയിൽ നിരവധി ആനകളുണ്ടായിരുന്നു, അശവത്ഥാമാവ് എന്നു പേരുള്ള ഒരാന കൊല്ലപ്പെട്ടിരുന്നു. പക്ഷം, ദ്രോണർ പ്രസ്താവനയുടെ ആദ്യപകുതിമാത്രമേ കേട്ടുള്ളൂ, അശവത്ഥാമാവ് എന്നു പേരുള്ള തന്റെ പുത്രനാണ് കൊല്ലപ്പെട്ടതെന്ന് അദ്ദേഹം

കരുതി. എന്നാൽ, വാസ്തവത്തിൽ അത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകനായിരുന്നില്ല, അശ്വത്ഥാമാവ് എന്ന പേരുള്ള ആനയായിരുന്നു മരിച്ചത്.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ വികാരങ്ങൾക്ക് എന്നാണ് സംഭവിച്ചത്? അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമചിത്തതയ്ക്ക് എന്നാണ് സംഭവിച്ചത്? ഒരു ഗുരുവെവന്ന നിലയ്ക്ക് അദ്ദേഹം അങ്ങിനെ പെരുമാറാമായിരുന്നോ? അദ്ദേഹം പ്രതികാരഭാഗിയായിരുന്നു അപ്പോൾ. അദ്ദേഹം പുർണ്ണമായും ബദ്ധനായിരുന്നു. ഈത് ഒരു ഗുരുവിന്റെ പിശയാണ്.

“സ്വാമീ, എനിക്കൊരു ചെറിയ സംശയമുണ്ട്.”

“ഉം, എന്നാണ് നിന്റെ സംശയം?”

“ഗുരു ഈത് ചെയ്യണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ-അദ്ദേഹത്തെ മുന്ന് അവഹേളിച്ച ദ്രുപദരാജാവിനെ വലിച്ചിശ്ചുകൊണ്ട് തന്റെ മുന്പാകെ കൊണ്ടുവരണമെന്ന് നിർബന്ധിച്ച പ്പോൾ-ആ ശിഷ്യന് എന്തു ചെയ്യാനാവും? തന്റെ ഗുരുവിന്റെ ആഗ്രഹം നിരവേറ്റി അവരെ നന്ദി പ്രകടിപ്പിച്ചേ പറ്റു. അതുകൊണ്ട്,

‘പറ്റില്ല’ എന്ന് അവനെങ്ങെനെ പറയും?”

ബാബു, ആ പരമഗുരു, നിങ്ങളെ ഒരിക്കലും മുഴുമിക്കാൻ വിടുമെന്നു കരുതേണ്ട(ചിരി) അപ്പോൾ അവിടുന്ന് ഉടനെ അരുളി, “അല്ല ലി. ഗുരു പറഞ്ഞത് ചെയ്യുന്നതിനുപകരം, അർജ്ജുനൻ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യൻ, തൊഴുകൈയോടെ അപേക്ഷിക്കേണ്ടിയി

രുന്നു: ‘ഗുരോ, അങ്ങയുടെ ശത്രുവായ ദ്രുപദനെ ചെന്ന് ആക്രമിക്കാൻ എനിക്കെങ്ങെനെ യാണ് കഴിയുക? അയാൾ എന്നോട് ഒന്നുംതന്നെ ചെയ്തിട്ടില്ല. അയാൾ എനിക്കൊരു ഭ്രാഹവും ചെയ്തിട്ടില്ല. അവിടെ ചെന്ന് അയാളെ തെരുവിലും വലിച്ചിശ്ച ഇവിടെ കൊണ്ടുവരുന്നതിൽ ന്യായം ഉണ്ടോ? അത് ന്യായീകരിക്കുന്നതുക്കൊണ്ടോ പ്രഫോ? അവൻ തന്റെ ഗുരുവിനോട് ഇപ്പകാരം അപേക്ഷിക്കേണ്ടിയിരുന്നു.’

സ്വാമീ, അതാണ് ശ്രി. നാൻ തിരുത്തുന്നു”, നാൻ പറഞ്ഞു.

